

Euroopan komissio

Finanssiala ry:n kanta delegoitujen taksonomia-asetusten muutosesityksiin

Komissio julkaisi 26.2. osana Omnibus I -direktiivipakettiaan konsultaatiolle myös muutosesityksiä delegoituihin taksonomia-asetuksiin. Finanssiala ry (FA) katsoo, että esitetyt muutokset ovat askel oikeaan suuntaan yritysten kokonaisraportointitaakan kannalta. On tarpeen samalla varmistaa, että vihreää siirtymää on mahdollista edistää Euroopassa entistä tehokkaammin, ja että tätä tuetaan keventämällä sääntelyä siellä, missä se ei tuota riittäviä hyötyjä.

Kannatamme yleisesti komission muutosesityksiä. Huomioimme kuitenkin, että Omnibus I -kokonaisuuden osana esitetty taksonomiaraportoinnin pakottavuuden kaventaminen kestävyysraportointidirektiivin muutosten kautta¹ saattaa vaikeuttaa finanssialan tiedonsaantia ja sitä kautta riskienhallintaa. Finanssiala tarvitsee kestävyysdataa esimerkiksi vakavaraisuusvaatimustensa täyttämistä ja riskienhallintaansa koskevien vaatimusten takia. Tämän lisäksi on erityisesti huomattava, että taksonomiasääntelyllä on linkki muun muassa kestäväen rahoituksen tiedonantoasetus SFDR:ään sekä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen ESMA:n rahastojen nimiä koskevaan ohjeeseen sekä vihreiden joukkovelkakirjojen standardiin. On toivottavaa, että komissio tulee selventämään näitä yhteyksiä edelleen sääntelyä harmonisoiden ja raportointivaatimuksia keventäen.

Artiklakohtaiset kommentit

10 prosentin kynnyksäraja

Artiklojen 2-6 muutoksilla esitetään lisättäväksi taksonomiaan ”olennaisuussuodatin”, jonka puitteissa muu kuin finanssialan yhtiö (artikla 2) tai finanssialan yhtiö (artiklat 3-6) voi jättää tutkimatta tiettyjen varallisuuserien taksonomiakelpoisuuden ja -mukaisuuden silloin, kun nämä varallisuuserät muodostavat alle 10 prosenttia kyseisen yhtiön tunnuslukunimittäjästä. Tämä tunnuslukunimittäjä määräytyy muualla asetuksessa säädetyn mukaisesti, mutta yleisesti tunnusluvuilla kuvataan osuuksia yhtiön taseesta tai taseen osista. Esityksen mukaan nämä alle 10 prosentin rajan jäävät varallisuuserät raportoitaisiin jatkossa ei-olennaisina varallisuuserinä.

Kannatamme sitä, että taksonomialaskennassa huomioitaisiin tulevaisuudessa taseerien taloudellinen merkittävyys yhtiölle. 10 prosentin rajan sisällyttäminen raportointiin toivon mukaan keventää niin finanssialan kuin muiden kuin finanssialan yhtiöidenkin raportointitaakkaa ja vapauttaa yhtiöiden resursseja myös muuhun vastuullisuustyöhön. Toisaalta muutoksia tarvitaan myös teknisen sääntelyn kriteeristöön, jotta ne olisivat selkeämpiä ja toteuttamiskelpoisempia.

Kiinnitämme huomiota siihen, että 10 prosentin rajan laskentaperusteita ei ole määriteltä delegoidussa luonnosasetuksessa. On tärkeää saada rajan määrittelymahdollisimman yksiselitteiset ohjeet komissiolta. Muussa

¹ Soveltamisalan kaventaminen koskemaan vain vähintään 1000 työntekijän yhtiöitä.

tapauksessa riski tahattomasta viherpesusta ja vertailukelvottomuudesta kasvaa vastoin nyt annetun asetusluonnoksen tavoitteita.²

Huomioimme edelleen, että velvollisuus selvittää taksonomiakelpoisuus kynnyksen alapuolelle jäävien varallisuuserien osalta jää luonnoksessa epäselväksi. Oletamme komission tarkoittavan, että näiden varallisuuserien osalta ei tarvitse raportoida taksonomiakelpoisuutta tai -mukaisuutta.

Lisäksi katsomme, että 10 prosentin tai vastaavan kynnyksen tulisi soveltua myös erilliseen ryhmäraportointiin niin, että alle 10 prosenttia ryhmästä kattavat osat olisi mahdollista jättää erillisraportoinnin ulkopuolelle.

Kommentti vakuutusyhtiöiden ilmatoriskien vakuuttamisesta

Mikäli vakuutustoiminnan olennaisuusraja johtaisi siihen, että yhtiö olisi raportointivelvollinen vain yli 10 prosenttia ylittävien vakuutuspositioiden raportoisesta, voisi raportoisesta jäädä suuri osa ympäristöön positiivisesti vaikuttavista vakuutuksista. Ilmatoriskeihin liittyvän vakuutustoiminnan sisällyttäminen ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevaan delegoituun asetukseen on keino varmistaa, että ilmastouhkiin liittyviä riskejä voidaan jatkossakin vakuuttaa, ja että niitä voidaan ennaltaehkäistä.

Tunnuslukujen määrittelyyn kohdistuvat muutokset

Finanssialan yhtiöiden avaintunnuslukuihin kohdistuva artiklan 7(3) muutosesitys on hyvin epäselvä. FA on eri yhteyksissä tuonut esille, että muun muassa pankkien käyttämän vihreiden varallisuuserien tunnusluvun (Green Asset Ratio eli GAR) jakajaan ja nimittäjään tulisi sisällyttää tase-eriä symmetrisesti. Epäsymmetria vaikeuttaa yhtiöiden välistä vertailua ja antaa harhaanjohtavan kuvan yhtiöiden vastuullisuuspyrkimyksistä.

Komission laatimassa muutosesityksessä siirrettäisiin finanssialan tunnuslukujen nimittäjistä pois muut kuin yli tuhat henkilöä työllistävien yhtiöiden vastuut. Käytännössä tunnuslukujen nimittäjistä siis poistettaisiin muut kuin CSRD-yhtiöt. Huomionarvoista on, että taksonomian tiedonantoasetuksessa säädetään samassa lainkohdassa tällä hetkellä siitä, että tunnuslukujen *osoittajista* poistetaan muut kuin CSRD-yhtiöitä koskevat vastuut. Muutos aiheuttaisi tosiasiallisesti sen, että tunnusluvun tekijöiden keskinäiset suhteet kääntyisivät ylösalaisin, ja osoittaja olisi jatkossa huomattavasti nimittäjää suurempi luku. Tämä johtaa vertailulukuihin, jotka ovat huomattavasti suurempia kuin yksi.³

Koska kestävyysdatan hankkiminen asiakasyrityksiltä on usein haasteellista⁴, tulisi myös GAR:n ja muiden finanssialan tunnuslukujen kattaa sekä osoittajassa että nimittäjässä vain kestävyysraportointidirektiivin mukaan pakottavasti raportoivat yhtiöt.

² Esimerkiksi vakuutusyhtiöiden sijoitusvarallisuuden ja luottolaitosten taseen eri osien määrittely on hyvin tulkinnanvaraista ilman selkeyttävää ohjeistusta.

³ Tällä hetkellä mm. GAR:n tuottamat vertailuluvut ovat keskimäärin 0–0,1 välillä. Jatkossa ne olisivat vastaavan logiikan perusteella todennäköisesti välillä 1–10.

⁴ Näin on varsinkin tulevaisuudessa, mikäli komission Omnibus I -esityksen mukainen kestävyysraportointidirektiivin uusi soveltamisala hyväksytään sellaisenaan osaksi lainsäädäntöä.

Tämä olisi ylivoimaisesti loogisin ratkaisu, jonka pohjalle tunnuslukuja on mielekästä rakentaa.

Muut muutosesitykset

Edellä mainittujen keskeisimpien artiklamuutosten ohella komissio esittää erinäisiä muutoksia delegoitujen asetusten muodostamaan kokonaisuuteen. Näitä muutoksia ovat tiivistetyt muutokset yhtiöiden raportointilomakkeisiin sekä muutokset eräisiin ei merkittävää haittaa- kriteereihin. Kannatamme esitettyjä muutoksia.

Varainhoitajia koskevaa lomaketta IV voisi edelleen yksinkertaistaa poistamalla siitä rivit 17–24, jotka eivät koske kestävyystietoja, eivätkä ole olennaista tietoa varainhoitajan koko salkun tasolla. Kannatamme myös palkkiotuottojen ja kaupankäyntisalkun raportointilomakkeiden käyttöönoton lykkäämistä.

Jatkotoimien tarve

Finanssialan tunnuslukuraportointia tulisi edelleen kehittää niin, että tunnuslukulaskentaa olisi mahdollista toteuttaa matalammalla kynnyksellä, ja että tunnuslukujen osoittajan ja nimittäjän symmetria varmistettaisiin jatkossa paremmin. Tällöin tunnusluvut voisivat olla selkeämmin hyödynnettävissä ja tarjoaisivat vertailukelpoisempaa sijoittajainformaatiota.

On erittäin tärkeää, että komissio tarkastelee perusteellisesti ja arvioi uudelleen taksonomiakehyksen tehokkuutta ja erityisesti ei merkittävää haittaa (DNSH) – ja sosiaalisten vähimmäistason suojatoimien arvioinnin käytettävyyttä. Näiden arvioiden edellyttäminen silloin, kun rahoitetaan tai vakuutetaan kotitalouksia, on osoittautunut hyvin haastavaksi kriteeriksi täyttää. Se, että esimerkiksi pankkia vaaditaan tutkimaan, täyttävätkö auton renkaat tietyt DNSH-kriteerit tai onko vihreää lainaa hakeva asiakas ostanut ilmalämpöpumpun OECD:n MNE-ohjeita noudattavalta toimittajalta, on erittäin työlästä ja kaiken kaikkiaan liian monimutkaista. Vaatimukset olisi huomattavasti järkevämpää asettaa tuottajan tai jälleenmyyjän tasolle sen sijaan, että kuormitettaisiin finanssialaa uusilla monimutkaisilla compliance-vaatimuksilla. Liian monimutkaisten tietojen vaatiminen finanssialalta voi myös johtaa kestävien tuotteiden kehityksen pysähtymiseen.

FINANSSIALA RY

Hannu Ijäs